

ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗΣ

"Αη-Βασίλη ξερχεται, αδελφω μου, πηλάλα
μὲ δλους τοὺς προγόνους μας σὺ ἀνέκο του καθάλα,
μὲ μίαν διακοίνωσιν ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου,
κὶ ἄρματωμένος κ' ὑψηλὸς ὡς κέδρος τοῦ Λιβάνου.

✠

"Αη-Βασίλη Τσελεπή, γὰ πὶς μὲν σὺ θεό σου.
πῶς μᾶς θωρεῖς ἀκίνητος; . . . ποῦ τρέχ' ὁ λογισμός σου;
ποῦ εἶνε τὸ ραβδάκι σου, ἢ κόταις σου κὶ ἢ πῆταις;
ποῦ εἶνε τὰ τραγούδια σου κὶ ἢ τόσαις ἀλφαις-βήταις;

✠

— Δὲν ἔχω στόμα γὰ σοῦ πῶ καὶ γλῶσσα γὰ μιλῶσω,
κὶ οὔτε θὰ κάτω γελαστός γὰ γὰ σὰς τραγουδήσω.
Ἀπὸ πολέμου ξερχομαι, σὲ πόλεμο πηγαίνω,
καὶ τὸ ραβδί μου ἔγινε σπαθὶ ξεγυμνωμένο.

✠

— Ἀφῆστε τῆς τσαμπούναις σας, ἀφῆστε τῆς ροκάναις,
κὶ ἀκοῦστε τῆς Ἀγῆς Σοφίης τῆς ξακουσταῖς καμπάναις.
Ἐφέτος αἵματα διψῶ καὶ σπαραγμοὺς καὶ φόνους. . .
αὐτὸς ὁ χρόνος ποῦρχειται ἀξίζει χίλους χρόνους.—

✠

Εἶπεν αὐτὰ καὶ ἄστραψαν τριγύρω του μαχαίρια,
κὶ ἐνῶ ἐγὼ ἐπρόσμενα μὲ σταυρωμένα χέρια
γὰ γὰ μοῦ κάμη μποταῖ κατὰ ζαχαράτο,
μοῦ δίνει μὲ εἰς τὸ Σταυρὸ καὶ μὲ ξαπλῶνει κάτω.

✠

Σὺ σῶσε, ὦ θεάνθρωπε, κὶ ἐμὲ καὶ τὴν Ἑλλάδα
ἀπὸ τοῦ Ἀη-Βασίλη τοῦ τῆς τῆς ἀγριάδα.

Σοφία

1^η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΑ ΔΩΡΑ

ΣΚΗΝΑΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ὁ κύριος Δ. . . εἶνε ὑψηλὸς ὅσον ἔξ ὀβελλίσκοι καὶ τέσσα-
ρες Παρασκευαῖδαι. Ἐκκινᾷ ἐπίτηδες μαζί μὲ τὸ τραμβαῦ
ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας καὶ ὅταν ἐκεῖνο μόλις δια-
βαίνει ἀγωνιῶν παρὰ τὴν Πιστωτικὴν, αὐτοῦ τὸ ἀριστερὸν
σκέλος ἔχει περάσει ἤδη τὴν διασταύρωσιν τοῦ ξενοδοχείου
τῆς Αἰγύπτου καὶ τὸ δεξιὸν φθάνει εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Βου-
λευτηρίου. Ἀκούων πολλὰ περὶ τῆς μεγαλειότητος τοῦ Βαρπᾶ
ἐζήτησέ ποτε νὰ τὸν γνωρίσῃ, ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἔκαμε τοιοῦτον
μορφασμόν, ὅποιον ἐπὶ παραδείγματι θὰ ἠδύνατο νὰ κάμη
μόνον ὁ Βίσμαρκ ἀκούων τὸν κ. Χατζόπουλον ὁμιλοῦντα περὶ
τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Διὰ τὴν τερατώδη
δὲ ταύτην ἔξω τοῦ φυσικοῦ ἀνάπτυξιν του ἐν μόνον τὸν πα-
ρηγορεῖ: ὅτι ὡς ἔμαθεν ἐκ τῆς ἱστορίας ὁ μόνος λόγος δι' ὃν
ἀπεθανάτισθη εἰς βασιλεὺς τῆς Περσίας ὑπῆρξεν ἡ ἀνάλογος
μακρότης τῶν σκελῶν του.

Ἀλλὰ μ' ὅλον του τὸ ὕψος εἶνε ἀγαπητότατος ἄνθρωπος
καὶ ἔχει ἀπειρίχιν φίλων. Ἐκαστὴν δὲ 1^{ην} Ἰανουαρίου τὸ δω-
μάτιόν του πληραῖται δώρων παντὸς εἶδους. Ἐξ ὧν ὅμως
ἐλαβεν ἐφέτος, ἐν ἰδίῳ τὸν εὐχαριστεῖ ὅπως ἰδιαιτέρως:

Εἶνε μικρὸν ραβδίδιον ἐξ ἐβένου, κομψότατον, μόλις φθά-
νον μέχρι τοῦ γόνατός του καὶ τὸ ὅποιον ἂν ἀπεφάσιζε νὰ
φέρῃ καθ' ὁδὸν θὰ ἠναγκάζετο νὰ περιπατῇ τοῦλάχιστον ὅπως
ὁ κ. Κλάδος.

✠✠✠

Ὁ σύζυγος εἶνε ἀρχαιότερος τοῦ Λυκαβητοῦ.

Περὶ τῆς ἡλικίας τῆς κυρίας οὐδὲν ἄλλο εἶνε γνωστὸν εἰμὴ
ὅτι μόνη ἴσως αὐτὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς κατὰ
ποῖαν περίπου ἐποχὴν ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ νέου θεάτρου
Ἀθηνῶν.

Ἀλλ' ἡ τρυφερότης αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους δὲν ἐγήρασε. Ἡ
σελήνη τοῦ μέλιτος καθίσταται πλησιφαῆς δι' αὐτοὺς ἐπὶ μᾶλ-
λον ἐφ' ὅσον προχωρεῖ ἡ νύξ τοῦ χρόνου. Καὶ περιμένουν καὶ
οἱ δύο μετ' ἰδιαιτέρως συγκινήσεως τὴν πρώτην τοῦ ἔτους διὰ
νὰ κάμουν τὰ πρὸς ἀλλήλους δῶρά των. . .

Ἐπὶ τέλους ἡ ποθητὴ ἡμέρα φθάνει.

Ὁ κύριος εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἐκβάλλει
κραυγὴν ἐκπλήξεως. Ἐπὶ τοῦ γραφείου του στίλβουσα, και-
νουργῆς, μυρόεσσα ἀπόκειται. . . μία φενάκη.

Ταυτοχρόνως ἐκ τοῦ γειτονικοῦ δωματίου ἀντηχεῖ κραυγὴ
χαρᾶς. Ἄλλη surprise.

Ἡ κυρία εὗρεν ἐπὶ τοῦ κομμωτηρίου τῆς ἐπιμελῶς δι-
πλωμένον καὶ ἐσφραγισμένον ἐν δέμα, τὸ ἐκτυλίσσει καὶ εὐ-
ρίσκει μίαν ὁλόκληρον. . . τεχνητὴν ὀδοντοστοιχίαν.

✠✠✠

Χρήσιμα δῶρα.

Δύο Ὀμηροὶ. . . τὴν τυφλότητα συναντῶνται ἐν τῇ ὁδῷ
Ἑρμοῦ.

Ὁ πρῶτος αὐτῶν ἀρχίζει ψηλαφῶν τοὺς τοίχους, ἀνα-
καλύπτει τὴν θύραν τοῦ Λαβαρβέρα, εἰσέρχεται, δίδει δέκα
φράγκα καὶ προσφέρει εἰς τὸν συνάδελφόν του. . . ἐν ζευγὸς
διόπτρων.

✠✠✠

Ὁ γέρων Κ. . . εἶνε τόσον φειδωλὸς τῶν χρημάτων του,
ὅσω μερικοὶ δημοσιογράφοι τῶν γραμματικῶν γνώσεών των.
Οἱ μικροὶ ἀνεψιοὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των δὲν ἐνθυμοῦν-
ται νὰ εἶδον δῶρόν του τῆς πρωτοχρονιάς, μὲ ὅ,τι καὶ ἂν
ἐμνηχανεύθησαν.

Ἐφέτος ὅμως εἶνε ἀποφασμένοι νὰ τὸν ἐξαναγκάσουν ὅπως
ἔπως νὰ τοῖς κάμη κάτι τι. Διὰ τοῦτο ἀποφασίζουν νὰ τοῦ
κάμουν πρῶτον αὐτοί. Καὶ πρῶτ-πρῶτ φορτῶνονται μίαν με-
γάλην ἀνθοδέσμην καὶ μίαν γιγαντώδη ταῦρταν, ἃς ἐπίτηδες
παρήγγειλαν, καὶ πηγαίνουν εἰς τὸ σπῆτι του.

Ὁ γέρων τοὺς βλέπει ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ παραθύρου του,
καὶ μένει ἐπὶ στιγμὴν ἀμφοιρεπής. Ἀλλὰ μετὰ μικρὰν σκέ-
ψιν κλείει καὶ τὸ παράθυρον καὶ τὴν θύραν του ψιθυρίζων:

— Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας!

✠✠✠

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Φωταερίου παρουσιάζονται εἰς τὴν οἰ-
κοδέσποιαν μὲ τοὺς στίχους των ζητοῦντες τὸν μπουναμὰν των.

— Μὰ ἐμεῖς γιατί νὰ σὰς δώσουμε; Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε
γκάζ εἰς τὸ σπῆτι.

Καὶ οἱ γκαζοχωρεῖται μετὰ σπανίας ἐτοιμότητος:

— Ἐχετε, ἀλλὰ εἶνε χαλασμένοι οἱ σωλῆνες καὶ γι' αὐτὸ
δὲν ἔρχεται!!

Κόθορνο!

ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

Τὴν πρωτοχρονιά καθένας στὰ παιδάκια κάτι φέρνει,
μὰ σφυρίκτρα, ἔνα σβοῦρο, μὰ μικρὴ χαλκομαρία.
Κὶ ἡ Εὐρώπη στὴν Ἑλλάδα, ὅπου γὰ παιδὶ τὴν παίρνει,
τίποτε δὲν τῆς χαρίζει, οὔτε τὴν Μακεδονία!

